

DE SQUEEZE PADDLE

door: Joop PA3ANN

Om nu maar bij het begin te beginnen moet ik toch eerst nog iets vertellen over hoe het nu eigenlijk allemaal zover is gekomen.

In mijn vorige verhaal had ik al verteld dat de hele radio hobby een hele tijd op een zeer laag pitje heeft gestaan. Toch ging ik met regelmaat naar de bijeenkomsten van de Veron afdeling Midden Limburg. Vaak is er wat leuks te doen en daar ben ik wel voor te vinden.

Het is alweer een tijd geleden, ik dacht ergens rond maart/april 1999, dat we een gezellige jaarlijkse velddag met barbecue hadden bij Remy (PA0SAN)

op de camping in Kelpen-Oler.

Dit was al de zoveelste keer dat we op deze camping, waar een zee van ruimte is, niet alleen maar het inwendige konden vullen, maar ook naar hartelust eens een fatsoenlijke antenne kwijt konden. Het is fijn om van daaruit leuke QSO's te maken en ik moet zeggen, dat gaat daar als een trein.

Zo'n dag is altijd een gelegenheid om eens bij te praten en dat werd dan ook ruimschoots gedaan. Opeens zag ik naast de radiospullen een mooi boekje liggen, een boekje met het opschrift *Morsum Magnificat* en natuurlijk moest ik hier eens in snuffelen. Het eerste waar ik naar keek waren de technische stukjes die er in stonden, maar dan ook eens naar de verhaaltjes. Het viel onmiddellijk bij mij in de smaak en vroeg van wie dit boekje was. Het bleek dat Remy het daar, ter inzage, had neergelegd. Ik heb mij door Remy gelijk lid laten maken, maar ja, het was een Morse club en ik was al pak weg 20 a 22 jaar niet meer in Morse op de band geweest.

Na nog gezellig wat met Remy gekletst te hebben, bleek dat Remy me toch wat moed in heeft weten te praten en zeker toen hij tegen mij zei: "Morse verleer je nooit. Het is net als fietsen, dat verleer je toch ook nooit." Die uitspraak gaf de burger weer moed en na de BBQ thuis gekomen, dacht ik: "Waar heb ik die Junker nou toch gelaten?"

Na een zoekactie tussen de rommel kwam hij, geheel onder het stof, uit een doos te voorschijn.

Nadat ik hem netjes opgepoetst had, heb ik hem weer voor de zender neergezet. “Zo,” dacht ik, “nu eerst eens gaan luisteren op 40m,” maar dat was een tegenvaller. Ik wist amper de letters en cijfers nog, maar fietsen kon ik echt nog wel hi.

Ik ben aan het oefenen geslagen en ik moet zeggen, als je het zo lang niet meer hebt gedaan dan valt het niet mee, zeker niet omdat ik ook nogal veel medicijnen slik, dat is blijkbaar toch een vervelende hindernis. Tja, ik heb nogal last van reuma en daardoor heb ik dus geen gesmeerde pols of vingers meer, zoals iemand van een jaar of 17.

Het eerste wat ik ging doen was veel luisteren en na een poosje waagde ik me ook wel met de Junker op de band. Intussen kreeg ik meer last in mijn handen en daarom ging ik eens kijken of het ook met een paddle zou gaan. Tja, daar zijn we dan bij de squeeze sleutel aangeland. Oorspronkelijk ben ik rechtshandig, maar links heb ik minder last van reuma en daarom zou ik kunnen gaan oefenen met m'n linkerhand. Eerst ben ik maar naar de dichtst bijzijnde winkel gegaan en heb ik een MFJ paddle gekocht. Dat zo'n ding toch nog flink aan de prijs is voor 2 kontakten op een ijzeren plaat, hoef ik niet te vertellen. Vervolgens heb ik er nog een stukje elektronica bij gekocht en hier begon het probleem.

Ik had op de camping de sleutel van Remy al eens uitgeprobeerd. Nu ik er zelf één had gekocht, was er toch een verschil met de sleutel van Remy. “Maar goed,” dacht ik, “dat maak ik me zelf maar wijs, ik kan er niks van, dus zal het wel zo horen.”

Er ging een tijdje overheen. Het mooie weer was er weer, zodat er meer tijd buiten werd doorgebracht. “Om buiten ook te kunnen sleutelen,” dacht ik, “maak je er toch zeker één zelf.” In eerste instantie dacht ik aan een recht op en neer sleutel, maar dan zouden de lichamelijke problemen weer om de hoek komen kijken. Ik dacht: “Als ik nou toch bezig ben, dan maak ik toch meteen een paddle.” Voor buiten in de tuin kon dat gewoon een simpele zijn, dus dacht ik aan een aanraakcontact. Dat zou ook moeten werken, bovendien kan zo'n ding tenminste rustig op de grond vallen, zonder dat er iets krom wordt.

Ik dacht er aan gewoon de HEF serie te gebruiken. Dit zijn ic's met mos ingang en de zaak is opgelost. Het heeft toch enig puzzelwerk gekost om iets te maken, dat nog goed werkt ook.

Vervolgens liep ik tegen een probleem aan, dat ik toch wel vreemd vond en nog ben ik er eigenlijk niet uit. Zeker toen ik de FT817 op de beurs had

gekocht, begon ik aan alles te twijfelen. Wat is er nu aan de hand. Nu, het gaat om de overname van de punt. Om dit uit te leggen is niet makkelijk, maar ik zal het toch proberen. Als je een A seint met de squeeze key dan hoef je alleen maar te knijpen. Je moet er wel voor zorgen dat de punt als eerste contact maakt. Knijp je nu iets te lang dan komt er geen A maar een R. Als je de paddles nog langer ingeknepen houdt, word het de AR.

Alleen als je op tijd los laat, word het een punt.

Nu zit er standaard in de FT817 een stukje elektronica voor zo'n paddle. "Heel leuk," dacht ik, "flappen eraan en klaar." Niks klaar, als ik een A wil seinen, komt er tot mijn verbazing nog steeds een R.

Tja, als je nog sneller los laat, lukt het wel om die A te seinen, maar waar zit nu toch het verschil met die keyer van Remy.

Ik heb alles wat ik aan seinspul had in een tas gekiept, inclusief mijn FT817. Na even een belletje naar Remy, die me verzekerde dat ik van harte welkom was, ging ik met de hele handel op naar de specialist. Op de camping aangekomen, werd ik onmiddellijk begroet door de blijde bewaking. Remy heeft twee schotse collies rondlopen, die heel blij zijn met visite.

Na de uitgebreide begroeting door de hondjes, zijn Remy en ik samen om de tafel gaan zitten. Intussen had Remy al een bakkie koffie gezet. Ik dacht: "Nu eens kijken of het nu allemaal aan mij ligt", en ik wachtte zeer benieuwd het

commentaar van de specialist af. Gelukkig, of niet natuurlijk, maakte Remy dezelfde fout. Of beter gezegd, de set van Remy maakte dezelfde fout. Ik was nu een beetje ingedekt voor mijn geklungel aan de sleutel. Nu kon ik tenminste zeggen dat het aan de set lag en niet aan mij en dat komt maar zelden voor. Het was in ieder geval een hele geruststelling voor mij, dat een kenner ook tot dezelfde conclusie kwam.

Dit zou dus kunnen betekenen dat er helemaal geen vaste norm is voor die overname tijd.

De lengte van de punt, streep en spatie kloppen wel, maar wanneer nu wel of niet die punt overgenomen wordt in het geheugen, daar is blijkbaar geen vaste norm voor.

Dit betekent dus dat ieder squeeze key anders kan zijn. Het hoeft

Remy PAØSAN

natuurlijk niet altijd zo te zijn, maar wat ik tot nu toe heb gemerkt is dat er toch wel veel verschil in zit. Jammer, maar aan iedere andere paddle zal je opnieuw moeten wennen. Dat is wel erg vervelend, stel dat je zo'n drie verschillende paddles hebt staan.

Maar goed, Remy heeft de hele handel eens goed bekeken en is het met mij eens dat er verschil in de elektronica van de sleutels zit. Ook had hij nog een stukje elektronica liggen van MFJ, waarin een 8044 zit van "Curtis". Dit moet een heel bekend ic zijn, maar zelf had ik er nog nooit van gehoord. Ik heb deze ook uitgetest en ik moet zeggen dat hiervan de overname gelijk is aan de "Vibroplex".

Daar ben ik blij mee, dan heb ik tenminste een vergelijking en leuk om weer te gebruiken.

Nu neem ik maar aan dat de Vibroplex keyer de standaard heeft, omdat deze toch niet zomaar het eerste de beste merk is, hij staat toch als zeer goed bekend. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat dit de standaard is, maar ik geef dan toch wel de voorkeur aan "Vibroplex".

Ook in het boek "De Vonkenboer" ben ik het nog niet tegen gekomen. Nu heb ik het boek nog niet helemaal uitgelezen, maar tot nu toe heb ik er nog niets over gelezen.

Wel denk ik dat je in de gaten hebt hoe lang je de paddles moet vasthouden, als je het hele boek hebt overgeseind, hi.

Al met al was het een gezellige middag bij Remy op de camping. Intussen hadden de paarden in de gaten, dat ik Remy belette hen te voeren, zodat ze hun voer niet op tijd hadden gekregen. Die twee paarden keken mij dan ook vermanend aan, toen ik naar huis ging.

Zo, dit was weer eens een les voor mij. Nu ga ik toch eens goed oefenen met de paddles, zodat ik dat toch wat beter onder de knie krijg. Dan ga ik toch maar eens proberen om het boek over te seinen. Toch moet ik bekennen dat het mijn grootste fout was om de Junker in de rommeldoos te gooien.

Vanaf die velddag met BBQ bij Remy, ligt de micro in de rommeldoos, hij was toch meestal al spoorloos, omdat ik voorheen vaak QRV was met RTTY of packet. Dat spreekijzer heeft bij mij nooit veel vocht kunnen opvangen. Meestal ben ik bezig met zelfbouw spul. Nu heb ik ook verschillende sleutels gemaakt. Ook heb ik al eerder een "low budget" paddel met elektronica er bij in een blad gezet. Bij dit ontwerp heb ik de overname van de punt hetzelfde gehouden als de "Vibroplex".

Maar goed, alles op een rij gezet, hoop ik dat het cw gebeuren blijft bestaan, zelf ben ik er verslaafd aan geworden zou je kunnen zeggen. Het is in ieder geval een leuke bezigheid.

Ik luister iedere dag toch zeer veel en wat me is opgevallen is dat het tempo toch behoorlijk hoog ligt op de band. Maar dat is natuurlijk vanuit mijn oogpunt bekeken.

Zo, hier laat ik het maar bij, anders word het langdradig.

Ik hoop dat er nog vele verhalen mogen volgen en ook technische schema's, het is altijd wel interessant om ideeën van een ander te zien.

Groetjes van PA3ANN

Sleutelklik

Een man met gehoorproblemen komt bij een leverancier van hoortoestellen om zich twee hoortoestellen aan te laten meten. Hij heeft zijn vrouw meegenomen. Zijn oren worden volgespoten met blauw spul om een afgietsel te maken van zijn gehoorgang. Op het moment dat het spul in zijn oren zit, hoort de man helemaal niets meer en krijgt hij een glazige blik in de ogen. Terwijl het spul uithardt, praat de vrouw met de hoortoestellen specialist. Plotseling ziet ze de glazige blik in de ogen van haar man, pakt zijn hand en tikt met haar vinger op die hand. De man knikt bevestigend naar zijn vrouw. Verbaasd vraagt de hoortoestellenspecialist: “praten jullie zo met elkaar?” “Ja hoor”, zegt de vrouw, “het is gewoon het ouderwetse Morseschrift, dat is heel eenvoudig en in dit soort situaties een uitkomst.”

q s l